

„Isus Hristos juče je i danas onaj isti i va Vijek.“
(Jev 13:8)

KRUŽNO PISMO

April 2017

Jubilarno izdanje 55 Godina po nalogu Božijega rada

Ja sasvim srdačno pozdravljam svu braću i sestre po čitavome svetu u skupocenom imenu našega Gospoda Isusa Hrista u Riječi Otkr. 1:1:

„*Otkrivenje Isusa Hrista koje dade njemu Bog, da pokaže slugama Svojima šta će skoro biti, i pokaza poslavši po anđelu Svojemu sluzi Svojemu Jovanu ...“*

Apostol Jovan je bio takav sluga, kojemu je bio otkriven deo proročkog Spasilačkog plana. Apostol Pavle je bio jedan takvi sluga, kojemu je sve bilo otkriveno, šta se događa za vreme milosti i povratka Hristova.

Pavle je mogao napisati: „*I zahvaljujem Hristu Isusu Gospodu našemu koji mi daje moć, što me za vjerna primi i postavi me u službu*“ (1 Tim 1:12). **To isto mogu i ja kazati.** A takođe i to ostaje istina: „*I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, a potom čudotvorce onda darove iscjeljivanja ...*“ (Kor 12:28).

Saglasno Njegovome Spasilačkome planu, Bog Gospod je Sam postavio službe u Njegovom Saboru. U našem vremenu osobita služba Vilijama Branhamu za Sabora čitavog svijeta imala Spasilačkog - Istorijskog značenja, podsredstvom zadnje poruke koja pred drugim direktnim dolaskom Hrista unapred ide, koja i jeste.

Jeremiji kazao je Gospod: »*Ne govori: dijete sam! (Ja sam imao 29.) Nego idi kuda te god pošljem, i govori što ti god kažem ... Dobro si vidio, jer će nastati oko Riječi Svoje da je izvršim! ... Oni će udariti na te, ali te ne će nadvladati, jer sam Ja stobom*« - veli Gospod - ,» *da te izbavljam!*« (Jer 1:7,12,19).

Prosvešteniku Jozuu bilo kazano: „*Ovako veli Gospod nad vojskama: Ako uzideš Mojim putovima, i ako uzdržiš što sam naredio da se drži, tada ćeš ti suditi domu Mojemu i čuvaćeš trijmove Moje, i daću ti da hodiš među ovima što stoje.*“ (Zah. 3:7).

Bog je zaista pokazao Svojim prorocima i apostolima, šta je On od večnosti Njegovima odredio - i u ovome poslednjem vremenu i nama. Riječ i namjera Božija nikada prije toga nije tako jasno i sveobuhvatno otkrivena kao u našem vremenu.

U različitim Kružnim pismima ja sam govorio o mnogim godinama i opominjao o osobitim doživljajima, koji se nalaze u direktnoj Službi, s kojom je mene lično Gospod naručio 2 aprila 1962 godine.

I tako kako su službena braća zamolili mene o tome, i ja će ukratko još jednom nekoliko mojih ličnih podataka izložiti. Kako je vama svima poznato, ja sam rođen u decembru 1933 u oblasti Danzig, u prijašnjoj Zapadnoj Prusiji. Posle begstva januara 1945 godine s mojim roditeljima, braćama i sestrama prije ratnog fronta, živeli smo mi od marta 1945 godine u Severnoj Nemačkoj. Od 1947 godine sam posetio jevangelizaciju međunarodne hrišćanske koferencije, i najprije u Hamburgu. I 1948 godine ja sam doživeo moje obraćenje i po vjeri krštenje, a i 1949 godine doživeo krštenje Duhom i posvetio moj život mojemu Gospodu i Iskupitelju Isusu Hristu.

Ja sam ponovo posetio koferenciju Elimske pentekostalne crkve u Bahštrase, a takođe koferenciju Slobodne pentekostalne crkve na Ajmsbitelerštrase u Hamburgu. Posle ratnih godina Sveti Duh je osobito dejstvovao među izbeglicama i proteranima iz svoje domovine; da događala su se krštenja Duhom, tako gde je u vreme molitve čitava crkva harmonično proslavljala Boga govorima u jezicima.

I 1949 godine, na pentekostalnoj koferenciji ja sam prvi put čuo o Vilijamu Branhamu od američkog jevangeliste Hala Hermana, koji je 1945 godine, kao američki reporter, snimio posle atomskog bombardovanja ruševine Hirošime. Takođe i Albert Gec saopštio je kasnije u njegovome žurnalu „Više svetla“ o njemu i nesvakidašnjim stvarima, koje su se dogodile u njegovoj službi. On je objavio nemački prevod od knjige Gordona Lindzeja „Vilijam Branham, jedan čovjek poslat od Boga.

Od januara 1952 godine živeo sam ja u Krefeldu. Ovde je bila mala pentekostalna crkva, i u kojoj su mene pozivali propovjedati. Kroz to, šta sam ja pročitao u knjigi „Vilijam Branham, jedan čovjek od Boga poslat“ u meni se pojavila želja, čuti ovoga Božjega čovjeka lično.

I avgusta 1955 godine ja sam doživeo blagoslovene skupove brata Branhamu u Karlsruhe. Njegova jednostavnost i poniznost su me tako

duboko impresionirala. Na skupovima mi smo videli dejstvo dara isceljenja, povezane s proročkim darom videti u vizijama, šta je Bog upravo otkrio iz života bolesnika u molitvenome redu. Pred nama se dogodila ista služba, kako će nam biti obavešteno u jevandeljima o našemu Gospodu. Pred našim očima činjenički slijepi su progledali, paralizovani ozdravlјali i teški bolesnici ozdravlјali. Propovjedalo se puno jevandelje Isusa Hrista i Bog potvrđio sledjućim znacima (Mar. 16:20). Ja sam bio prvoga dana u tome ubeden, da niko ne može učiniti takva djela, koja su se ovde dogodila, ako nije Bog s njim, Koji ih čini. Bilo je takvih skupova, kao u Bibliji, i takvi dani kao u vreme apostola, koje sam ja doživeo, kao očevidac - i čuo avgusta 1955 godine u Karlsruhe.

Meni je bilo poznato, kako različito u crkvama uče, veruju i krste. Po čemu mi se radilo o tome, šta ovaj Božji čovjek veruje i uči, gde je Bog potvrđio Riječ na licu mesta pred hiljadama ljudi. S takvom željom ja sam učestvovao od 6. do 15. juna 1958 godine na velikoj »Vojs of Hiling« - koferenciji u Dallas, Teksas, SAD, koja je bila organizovana od Gordona Lindseja. U vremenu prijepodneva - i poslepodnevnom skupu govorili su svetsko poznati jevangelisti, a na večernjem skupu glavni govornik je bio brat Branham. Tako sam ja imao mogućnosti, jednog upoređenja da povučem, i meni su već bila dovoljna prva tri dana, i da pridobijem jasnoće: Bilo je božanstvene legitimacije njegove službe, koja je brata Branhama razlikovala od svih ostalih jevandeljista.

Pred večernjim skupom 12. juna 1958 godine u Dallasu, potražio sam razgovor sa njime i rekao njemu: „Brate Branhamu, ja vidim razliku između tebe i svim ostalim jevangelistima. Ja želim dozнати, šta ti veruješ i šta ti učiš.“ Njegov odgovor je glasio: „Ja imam jednu Poruku, koju ja moram doneti. Odi posle k Leo Mersiru: on je taj pojedinac, koji propovijedi snima na traki. Zamoli ga, da ti nekoliko od njih poda ...“ A na kraju ovog razgovora kazao je on: „Brat Frank, s ovom Porukom ti se vraćaš natrag u Nemačku. U tome vremenu živeo sam ja 2 ½ godine u Kanadi. I u tome vremenu sam ja prvi put čuo o jednoj Poruki. Na kraju razgovora smo se mi zagrlili. I sledećeg dana sam ja otisao k bratu Merciru i on mi je podao pet propovedi na magnetofonskoj traki. Ja sam njemu ostavio svoju adresu i od tog vremena sam ja primio svaku poslatu propoved, koju je brat Branham održao.

Novi odeljak vremena

Ubrzo nakon toga sam se vratilo u Nemačku. Ovde sam ja primio učestovanje u službi propovednika, kao i pred mojim odlaskom 1956 godine. Oktobra 1959 godine u Krefeldu je došao odgovorni rukovoditelj slobodne Pentekostalne crkve i javno opominjao u jednoj skupštini od Vilijama Branhamu i njegovog učenja. Za mene i nekoliko braća i sestara, u celom za 14 ljudi, prišlo je tada vreme napustiti tu crkvu. Mi smo se započeli sakupljati u malome domaćemu krugu, gde sam ja decembra 1959 godine preveo prvu propoved brata Branhamu. Gospod je poklonio milosti, tako što smo mi skoro morali jednu salu iznajmiti, u kojoj je bilo mesta za 70 ljudi. Uskoro posle toga iznajmili smo mi jednu salu tačno za 120 sedišta. Zatim smo mi jednu salu iznajmili, gde je imala 240 sedišta, tako kako je sve više braća i sestara iz drugih gradova pridolazili. I aprila 1974 godine mogli smo mi naš sopstveni Dom Božiji sa 750 sedišta, da posvetimo. Propovedi brata Branhamu, koje su meni redovno bile poslate, prevodili smo ih mi svih godina u našim skupovima sinhrono s magnetovskih traka. Tako smo mi kao Sabor, doživeli jedan harmonički duhovni rast.

Moji doživljaji u skupštinama brata Branhamu, bilo da se radi od 1955, 1958, 1962 godine, i ti lični susreti s njime jesu vama poznati. 21 pismo brata Branhamu, napisani od 11 novembra 1958 godine i do 30 septembra 1965 godine, polazu svedočanstvo o mojoj ličnoj vezi s tim Božijim čovekom.

To je bio taj dan, kojeg je Gospod odredio Bez pozivanja nema slanja - i nema slanja bez pozivanja.

U nedelji, 2 aprila 2017 godine bilo je 55 godina, kako je verni Gospod pozvao mene po volji Svojoj i saglasno Njegovome planu Spasenja. Pavle je tri puta posvedočio njegovog pozivanja, a imenovao: u Djelima 9, u Djelima 22 i u Djelima 26. Brat Branham takođe je često svedočio o svom pozivanju. Ko kod Boga milosti nalazi, taj veruje; a ko ne veruje, taj prolazi pored toga. Takođe se isto i sad događa.

Apostol Pavle se tako predstavlja: „*Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevangelje Božije* (Rim 1:1). Takođe i apostol Jakov se predstavlja kao sluga: „*Od, Jakova, Boga i Gospoda Isusa Hrista sluge ...*“ (Jak 1:1). Apostol Petar je isto tako uradio: „*Od Simona Petra, sluge i apostola Isusa Hrista, onima koji su primili*

s nama ... “ (2 Petr 1:1). Jedan vjerni sluga radi sve tačno po zapovijesti Njegova Gospoda, kako Njegov Gospod njemu zapovijeda.

U različitim Kružnim Pismima govorio sam ja o poslednjim doživljajima, koji se nalaze u direktnoj povezanosti s tom službom, s kojom je me Iskupitelj lično naručio. Ponovno je On mene oslovio „Moj Slugo“, ja mogu označiti vreme i mesto, gde je se i šta je se dogodilo. Ni jednoga puta nije bio jedan san, nego svakoga puta sam se ja nalazio u budnome stanju. Kao Pavle ja mogu da kažem isto pred Bogom i ljudima: „**Dogodi mi se ...**“ (Dje 22:6). Ko može shvatiti, šta znači čuti svepronicavajući glas Gospoda, i šta znači odgovornost, kada primamo direktna upućivanja?

Krefeld: Moje svedočanstvo o tom ogromnom doživljaju 2. aprila 1962 godine poznat vam je svima već mnogo godina. U svicanju dana čuo sam ogromni glas Gospodnj: „**Moj Slugo, tvoje vreme za ovoga grada je uskoro istekao. Ja ћu poslati tebe u druge gradove, propovjedati Moju Riječ.**“ Ja sam odgovorio: „Svenajdraži Gospode, oni ne ћu mene da poslušaju ... Njegov je odgovor bio: „**Moj Slugo, dolazi vreme, kada oni budu tebe poslušali. Pripremite hrane i životne namirnice, jer dolazi jedna velika glad. Zatim stajaćeš ti usred naroda i podeliti hranu ...**“ i zatim su sledele pojedinačnosti, ka kojima sam ja bio dužan pažnju obratiti. I dve poslednje stvari, kojima mi je Gospod zapovedio, bile su: „**Moj Slugo, ne osnivaj ni jedne lokalne crkve i ne izdavaj ni jedne pesmarice, jer je jedan znak jedne denominacije ...**“ Ja sam u tome ubeden, da su lokalne crkve biblijske, takođe to nije moj zadatak, osnovati crkve u drugim gradovima i zemljama. Takođe ako je kod nas kao kod svih crkava običaj, iz pesmarica da pjevamo, ja ne bih smeo ni jednu jedinu da izdam. Ja sam tačno to ispunio, što mi je kazao Gospod.

Marselj, Francuska: „**Moj Slugo, ustani i pročitaj 2 Timoteja, 4 glavu jer Ja želim s tobom da govorim ...**“ U jedno predveče bilo mi je pitanje postavljeno, šta znaće sedam gromova iz Otkr. 10. Na tome ja nisam imao odgovora. U sledećemu jutru Sam Gospod mi je podao odgovora posredstvom Svetoga Pisma: „**Propovijedaj Riječ, nastoj u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj, zaprijeti, umoli sa svakijem snošenjem i učenjem ...**“ Tada sam moju Bibliju položio na stolu, podignuo moje ruke i kazao: „Sveljubljeni Gospode, tako jamčano kako si mi Ti zapovedio ovaj tekst da pročitam, tako je to jamčno, šta su sedam gromova gorila, nije bilo napisano kao riječ Božija. Počemu se ne može propovijedati.“ To je Tako govori Gospod. Prave sluge Isusa Hristusa jesu

od Boga lično zaduženi, da samo to propovijedaju, **šta se napisano nalazi** (Otkr. 1:1), i ne smeju od napisanog ništa da dometnu i njemu ništa da oduzmu (Otkr 22 :18-20). Sedam gromova iz Otkr 10 zaoriće tek tada, kada Gospod kao Andeo Zavjeta silazi s neba i postavlja svoje noge na more i na zemlju.

Krefeld: Vizija s tim pšeničnim poljem i s kombajem je bilo nesvakidašnje. O tome se doživljaju bilo veoma mnogo hulilo. Jedan je brat prije mnogo godina bio napisao i šta više s tim naslovem „Zapis o kombaju“. U njoj je on mene označio antihristom, kao prevarantom i t. d. i veoma ismejao. Pred Božnjim licem ja podajem ponovo to, šta sam video i čuo: U Duhu sam bio premešten na jedno veoma prezrelo pšenično polje, i video kako su se puni klasovi, koji su bili već od sunca opaljeni, svi jednako povili. Ja znam, da u celokupnome vremenu milosti, da je Riječ bila posejana kao sjeme, i da svakome Crkvenome dobu proizašla žetva duša pobjednika. Ipak Pismo govori i o tome, šta će se direktno na kraju dogodi: da će pšenica biti skupljena u nebesku žitnicu (Mat 3:12). Primetio sam, gde na svom pšeničnom polju se nije mogao vidi ni jedan čkalj, i u Duhu sam znao, da je već čkalj izvađen, kako napisano stoji: „*Saberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplje ...*“ (Mat 13:30). Zatim sam ja pogledao na levo i video sam sasvim novi kombaj. I u tome momentu govorio je Gospod s moćnim glasem: „**Moj Slugo, kombaj jeste za tebe određen, jer bi ti trebao žetvu da smestiš ...**“ Ja sam odmah pošao i popeo se na kombaj. Samo je postalo sasvim mračno: bilo je tako, kao da je se dogodila jedna borba u nagomilalim oblacima. I ja sam kazao: „Skupoceni Gospode, već je prekasno; ja ne mogu žetvu da saberem: jer sudovi se gotovo izlivaju na zemlju“. U sledećemom momentu probilo se sunce svom snagom kroz jedan otvor u oblačni sloj i zasijalo preko pšeničnog polja. Odmah sam ja povukao ručicom i započeo sam pšenicu da saberem. I kada sam upravo bio gotov, sasvim je se pomračilo i ja sam samo bio čuo tresak i grmljavinu.

Krefeld: „**Moj Slugo, odkaži ovo putovanje za Indiju!**“ Ja sam tek prvo tada uradio, kada mi je Gospod zapovedio po drugome putu. Ja sam već bio podigao avijonsku kartu od biroa za putovanje i trebao sam u petku oktobra 1976 godine da letim. Avion od Bombeja prema Madrasu, u kojem sam ja bio čekirao, posle uzleta se zapalila, srušila se i svih 96 putnika izgubili su živote. Moje ime se nalazilo na putničkoj listi - ,tako je bilo potvrđeno iz Ministarstva inostranih delatnosti -,ipak moje vrijeme nije bilo došlo, da odem kući.

Edmenton Kanada: „**Moj Slugo, Ja sam postavijo tebe u saglasnosti Mateja 24:45 - 47 što bi hranu blagovremeno podelio.**“

To je bio odgovor za mene iz usta Gospodnja, zatim posle toga jedan dan prije toga od brata Bablica bilo pitanje postavljeno, dal se moja služba može nađe u Bibliji kao od brata Branham. Do tada ja sam lično nisam o tome znao. O, vernosti Božije! Amen. Brat Branham jeste meni 3 decembra 1962 kazao: „Brate Frank, pričekaj s podelom hrane, pa dokle ti ne budeš primo ostatka.“

Krefeld: „**Moj Slugo, kada zadnje dejstvo započne, govoriću Ja ponovo s tobom. Tada će Moj Duh u tebi osvećen biti ...**“ Pri tome je isto bio napomenut grad Cirih. Ja se čvrsto toga držim, gde će Bog na kraju da savrši moćno i kratko djelo, u kome ćemo mi udela da imamo. „*Jer će On izvršiti Riječ Svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da ispuniće Gospod naskoro Riječ Svoju na zemlji*“ (Rim 9:28).

Krefeld: **Moj slugo, kad se granice otvore, tada ću Ja pozvati nevjestu iz istočnoevropskih zemalja ...**“ U viziji sam se nalazio u jednoj velikoj proslavnoj sali na platformi. Došli su mnogi ljudi unutra i seli su. Zatim sam ja video, da je još uvek bilo praznih stolica. U sledećemu trenutku zaorio je glas Gospodnji odozgo s desne strane ispod lustera, gde sam ja stajao: „**Moj Slugo, kad se to dogodi, jeste Moj dolazak veoma, veoma blizu!**“ Zatim sam ja video kako su pojedinačne grupe iz istočnoevropskih zemalja uredno unutra ušle. Rukovodujući brat od svake grupe pozdravijo je mene i zatim je sa svima na dalje ušao u salu. I posle toga, kada je poslednja grupa ušla u salu, ja sam pogledao preko sale: tada su sve stolice bile zauzete. Ovaj doživljaj sam ja imao 13 godina prije pada Berlinskog zida 1989 godine i otvaranja istočne granice. Tada, 1976 godine, niko nije o tome mislio, gde bi se istočni blok raspao i gde bi se dogodilo ujedinjenje Nemačke i Evrope.

Krefeld: „**Moj Slugo, odi na susedsku parcelu, posveti je Meni i gradi na njoj ...**“ Ta parcela pored našeg Molitvenog doma bila je u drugom svetskom ratu jedan zatvor i nas rastavljao sa jednom visokom ogradom od 2,30 m. Ja sam prošao kroz usku kapiju, koja vodi k trgovackome centru, kleknuo sam u česti i posvetio Bogu neba za Negovu Crkvu ovde na zemlji. Danas se na njemu nalaze zgrade Misionske, štamparije, biro, prostorije za slanje i bazen krštenja.

Krefeld : „**Moj Slugo, podi k R.T., uzmi sa sobom Starešine i pročitaj mu tu Riječ, koju je kazao prorok Isaija Jezekiji i on će ozdraviti (Isa 38).**“ Brat Russ, brat Šmit i ja, uradili smo to, što je zapovedio Gospod, i Bog je potvrdio Njegovu Riječ čudnim iscelenjem!

Krefeld: **Moj Slugo, podi, i kaži riječ, jer vjerna žena ne bi trebala da budne postiđena pred svojim nevjernim mužem.** Jedna draga sestra je došla na skupštinu sa svojim novim kolima, preko 300 km.; ipak kada je ona htela da pode natrag na put, kola nisu startovala - i nije posle toga, gde su stručnjaci među našom braćom potrudili i šta više pokušali službom ADAC. Upravo sam prolazio kroz molitveni red, kada je glas Gospodnji zaorio. Niko ne može da predpostavi, kakva uvernost i kakvu apsolutnost donosi sa sobom, kada dolazi jedna Riječ iz usta Gospodnjih! Ja sam k napolju izašao - u blizini je bilo nekoliko braća - prišao sestri i rekao: „Podi i startuj auto, jer tako kaže Gospod.“ Sestra je uzvratila: „Već su sve pokušali ... Ja sam je prekinuo: „Ne govori, odi i uradi, šta ti je bilo rečeno u imenu Gospodnjem!“ Kazano, urađeno! Mašina se pri prvom pokušaju pokrenula i ona je odputovala kući bez ikakvih problema na putu! Sledećeg jutra mašina nije pustila ni zvuka i ona je se morala odšlepa u automehaničarsku radionicu. Tamo su ustanovili da je bezinska pumpa bila defektna, tako što su morali novu da upgrade.

Krefeld: u subotu 18 novembra 1978 godine, oko 10.00 č. ujutru u birou Centra Misionskog Gospod je k meni govorio: „**Moj Slugo pregledaj Djela Apostolska o tome, dal je ikada bio pozvan za službu jedan čovjek sa svojom ženom.**“ Ja sam uzeo moju Bibliju, počeo sam čitati Djela Apostolska i skoro utvrđio, izbor sedmorice u deljenju za siromašne su bili prizvani bez svojih žena. Kroz ovo zahtevanje Samim Bogom, bilo otkriveno, kroz proročanstvo koje je bilo izašlo u maju 1976 godine o tome, gde sam ja trebao da postavim bračnog para u službu, što sam ja uradio pod uticajem, da je TAKO GOVORI GOSPOD, bilo lažno.

Krefeld: decembra 1980 godine, pri misionarskom putovanju po Africi u Accra, Gana, četiri puta u jednoj noći od komaraca uboden. Posle mojega povratka odvezli su mene 1 januara 1981 godine u bolnicu, gde su ustanovili dijagnozu tropnska malarija u poslednjem stadijumu. Posle tri dana ja sam čuo riječi, gde je glavni šef i profesor doktor Beker kazao svojoj grupi doktora: „Jeste prekasno. Jeste prekasno. Ovde više ništa ne pomaže; nijedan lek i nikakva transfuzija krvi.“ Ja sam mogao još da čujem, samo sam bio slab da govorim. Ja sam primetio da se približava kraj, i moje jedino pitanje jeste bilo: „GOSPODE, Iskupitelju moj, kako ja stojim pred Tobom?“ Zatim sam ja bio uzet iz tijela, prenesen pod plavo nebo i video neizbrojno mnoštvo, u bijelim haljinama. Svi su bili u cvetu mladosti (Jov 33:25). Upečatljive su bile boje kose. Sve sestre su imale dugačke otvorene kose. Mi svi smo se veličanstveno uznosili sve više i više. Zatim sam ja video horizontalnu, razgraničavajuću liniju, kako se ona pojavljuje pri zalasku sunca nad oblacima. U Duhu sam ja znao, gde

ćemo posle toga mi Gospoda da susretnemo u vazdušnom prostranstvu. Zatim sam ja pogledao na gore i video Sveti Grad. Kakva blaženstvena struja je prolazila po mojoj nebeskome telu. Ja sam znao da je uznesenje. Kakvo je bilo moje veliko razočaravanje, kada sam se ja ponovo vratijo u moje zemaljsko tijelo.

Krefeld: „**Moj Slugo, sakupi mi Moj narod, sve, koji su učinili Samnom zavjet na žrtvi, da im kažem Riječi Svoje ...**“ Kasnije ja sam našao dva mesta Pisma, koji takođe izražavaju to isto: 5. Mojsijeva 4:10: „**Saberi Mi narod: Da im kažem Riječi Svoje ...**“ i Psalm 50 :5-6: „**Skupite Mi svece Moje, koji su učinili Zavjet Samnom na žrtvi!**“ I nebesa oglasiše pravdu Njegovu, jer je Taj sudija Bog.“ **Sad narod Božij, istiniti Sabor Novoga Zavjeta, se sakuplja, gde bi slušali Božiju Riječ.** Mi moramo da prihvativimo, što je Bog nama poklonio kroz zaključenje Novoga Zavjeta: „*Jer je ovo krv Moja Novoga Zavjeta koja će se proliti za mnoge radi otpuštenja grijeha*“ (Mat 26:28). Ko sada pripada k narodu Božnjemu, taj dolazi, što bi slušao Riječi Božije. Svi ostali drugi i dalje će hoditi po svojemu sopstvenome putu. Zauvek se Pismo ispunjava: „*Ko je od Boga Riječi Božije sluša; za to vi ne slušate, jer nijeste od Boga*“ (Jov. 8:47).

Varna, Bugarska: U jednome Misionskom putovanju ja sam bio 15 jula 1999 godine posle podnevnog vremena uznesen izvan tijela u raju: ja sam video postojeće dugine boje, i harmonično previjajuće svjetlosne punine. U Duhu ja sam znao, da je prijestol bio više s moje desne strane, jer odozgo je dolazilo više svjetla pokazalo u ognju. Sleve strane s podignutim rukama na nemačkome jeziku pevao muški hor riječi iz psalma 34: „**Andeli Gospodnji stanom stoje oko onijeh koji se Njega boje, i izbavljavaju ih. Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čovjeku koji se uzda u Nj!**“ Brat Branham je 68 puta kazao: „Andeo Gospodnji je ovde na platformi“: To je bilo prisustvo Gospoda u nadprirodnome svjetlosnome oblaku.

Sve je to milost: pozivanje, slanje i stime povezani doživljaji. Sve ostaje pri tome, da ova Poruka mora unaprijed da ide pred drugim dolaskom Hristovijem. Tako je brat Branham kazao 17 puta, i ništa ne može da to promeni, što je bilo odlučeno u Spasilačkome planu Božnjem prije postojanja svijeta: „**Koji od početka javljam kraj i iz daleka što još nije bilo; koji kažem: namera Moja stoju i učiniću sve što Mi je volja**“ (Jes 46:10).

Na osnovi Božnjega predodelenja ja sam mogao do ovoga dana izvršiti Spasilačko - Istorijski zadatak. Veran k tome, što je meni Gospod

zapovedio 2 aprila 1962 godine, ja sam već od 1966-67 g. g., ukratko posle odlaska brata Branham, planirao skupove u pet zemalja i u 25 gradova Zapadne Evrope. Od 1968 takođe sam ja obišao stranu Istočne Evrope preko Urala, Moskve i Sibirije. Zatim slede druge zemlje i kontinenti. Ja sam vozio od grada do grada, putovao od zemlje do zemlje, letoo od kontinenta do kontinenta i propovedao Riječ, kako je Gospod meni zapovjedio 2 aprila 1962 godine - šta više u Kairu, Damasku, Aleppu, i Bejrutu.

I takođe ja sam učio Božiju Riječ i nosio tu istu Poruku u Kanadi, SAD, u Latinskoj Ameriki, Afriki, Aziji, Australiji, i u Novom Zelandu i dalje do Pekinga, gde sam ja početkom osamdesetih godina bio prihvaćen kao jedan državni gost. Verni Gospod darovao je milosti i podavao Svoje blagoslove na svakome putovanju. Ja veoma ozbiljno prihvaćujem zapovijest, koju je brat Branham potvrdio 3. decembra 1962 godine pred svjedocima: djeli duhovnu hranu i propovijedaj Vječno važeću Božiju Riječ, gde je se predstavljava takva mogućnost.

Tačno 55 godina, posle vremena toga ogromnoga doživljaja 2 aprila 1962 godine, ja sam mogao posetiti 160 zemalja, neke ponovo posetit i tamo u 650 gradova propovjedati. U tom vremenu mesečno misionarskog putovanja od celokupnog vremena smo nadmašili 10mln. letećih milja. Ja nikada ne ostajem na jednome mestu dalje odjeno - dva dana i najviše dva tri sastanka na jednome mestu, a zatim ja idem dalje, k sledećemu gradu, gde bi zadnju Poruku po zapovijesti Božije propovijedao, pa gde će poslednji preodređeni biti pozvani. Sredstvom televizorskog prenosa dostižemo i te zemlje, koje ja lično nisam mogao da ih posetim. **Tako će ovo Jevangelje do kraja zemlje svim narodima za svjedočanstvo (Mat. 24:14), a izabranima zbog pozivanja (2 Kor 6:14-18) propovijedati, i tada će doći pošljedak, to jeste kazao Gospod.**

###

U svim ovim godinama imali smo mi ovde u Centru Missonskom blagoslovljene skupove. I ako je sotona 1979 bio pokušao, mene, da to poverenje u Božije pozivanje uništi, sabora i djelo celokupno kroz opadanje, i kletvom, s Božijom pomoći je se išlo nadalje, Kako je Gospod kazao u Is. 54:17: „*Nikako oružje načinjeno protiv tebe ne će biti srećno, i svaki jezik koji se podigne na te na sudu saprećeš. To je našljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od Mene, veli Gospod.*“

Istiniti vernici primili su k srcu Riječ našega Gospoda: „*Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem Mene prima; a ko prima Mene prima Onoga koji Me posla*“ (Jov 13:20) i ostali verni. Žalosno i ovo se ispunjava: „*Ali svi ne poslušaše jevangelja; jer Isaija govori: »Gospode! Ko vjerova našemu propovijedanju?«*“ (Rim 10:16).

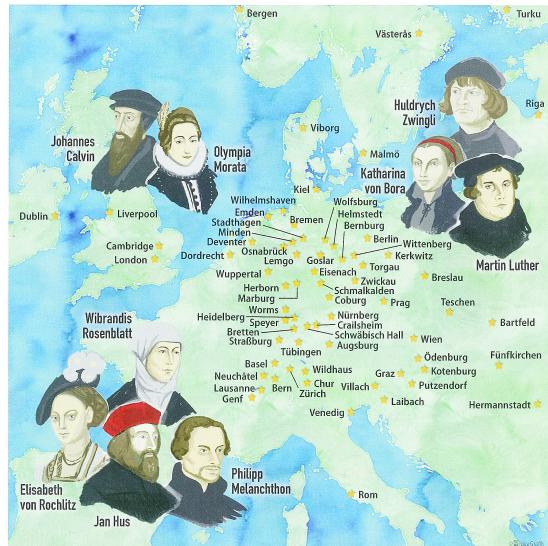
Ja moram da shvatim, da se jednomo sluzi drugaćije ne događa, kao njegovome Gospodu i drugim Božijim slugama, osobito s Jovom i njegovom familijom dogodilo. Apostol Jakov je napisao: „*Gle blažene nazivamo one koji pretrplješe. Trpljenje Jovljevo čuste, i pošljedak Gospodnji vidjeste*“ (Jov 42:10); *jer je Gospod milostiv i smiluje se*“ (Jak 5:11). Kao Jov i Sabor doživljava duplu nadoknadu. I to večna istina ostaje, šta je Gospod kazao Saboru: „*i vrata paklena ne će je nadvladati*“ (Mat 16:18).

Prema našim međunarodnim skupovima, koji se mesečno događaju, već odavno dolaze braća i sestre iz čitavoga Sveta. Takođe se uključuju preko interneta u međuvremenu 1700 domaćih krugova, a takođe čitave crkve iz preko 170 zemalja. Svetogući Bog se pobrinuo za sve oblasti: o starešinama i đakonima, o pevačima, i sviračima muzičkih instrumenata; o braćama i sestrama koji vladaju više jezika, tako što mogu prevoditi na 15 jezika brišure, kao i bogosluženja; za sposobne saradnike u tehniki, štampariji i opremi. Od samoga početka mi smo mogli besplatno poslati po čitavome svetu, knjige CD i DVD, počemu je Bog braću i setre tako usmerio, da podržavaju međunarodno Missionsko delo. On nije ništa zaboravio. I Njemu zato srdačno hvala.

Mi uskoro očekujemo zaključno djelovanje Boga među Njegovom djecom, kako стојi napisano u Jak. 5:7-8: „*Trpite dakle, braćo moja do dolaska Gospodnjega! Gle težak čeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni. Trpite dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak gospodnji približi.*“ Blago svima, koji sad primaju učestvovanje u tome, šta Bog radi prisutno!

Početak i kraj Reformacije

Reformacija kroz Lutera, prije 500 godina, opominju se u ovoj godini kao evangelistička, tako i katoličarska crkva posredstvom mnogo sličnih učesnika ekumenske priredbe. Ipak zapravo započelo je povraćanje i mišljenje prema tome, šta je napisano u Bibliji, o obraćanju pojedinaca ka Hristu, Spasitelju i k ličnom odnosu s Bogom, već 150 godina prije Džona Vikliffa u Engleskoj i Jan Hus u Českoj. Erasmus iz Roterdama, jedan Holandanin, objavio je prvi Novi Zavjet u Grčkom prvobitnom tekstu. Reformacija nije bila u Nemačkoj ograničena, nego prošla po čitavoj Evropi. Luter je pomogao da pride konačnom proboru. I pošto je on poznao važnost Biblije, preveo je on nju za čitavoga naroda u nemačkome jeziku.

Na fotografiji su predstavljeni nekoliko lica, koji su igrali osobitu ulogu u vremenu reformacije: iz Česke Jana Husa, Prag, naravno Martin Luter sa svojom ženom iz Bore i sa svojim drugem Filppom Melahtonom, koji su u nemačkoj radili, a takođe je predstavljen Huldrih Cvingli, jedan hrabri švajcarac iz Ciriha, i Jovan Kalvin, jedan Franzus iz Ženeve. Veoma je upečatljivo videti muškarce i žene, koji su doprineli reformaciji proboga.

Ko pročita, kako su različita bila znanja reformatora i o temama, preko kojih su se oni međusobno raspravljali, shvaća, da je to bio sam jedan početak. Zatim je sledelo probuđenje preko Menno Simons, osnivač menonita, pod Džon Smit, predstavnikom baptista, pod Džonom Veslijem, koji je proizašao iz metodista. A takođe pod Grafom Cincedorfom od bratske crkve i od drugih propovjednika probuđenja, i kod poslednjih stoljeća sve više je se obuhvatalo u propovijedanju biblijskih tema i od spasilačkih doživljaja. Tako je ono išlo dalje pa do početka 20 stoljeća. Pentekostalno probuđenje, koje se dogodilo s izlivanjem Duha 9 aprila 1906 godine na ulici Azuze u Los - Andeles, bio je jedan proboj u Prahrišćanstvo, i šta pogarda darove Duha, ali još nije bilo došlo k čistom učenju apostola. Većinom iz toga nastale pentekostalne crkve su ostali pri trojičarskom veroispovedanju, koje je bilo formulirano 325 g. Posle Hri. U Nikeji, dopunjeno 381 g. Na saboru u Konstantinopolju i nazvano „apostolskim veroispovedanjem.“ Potrebno je jasno kazati, da koda tako nazvanih crkvenih sabora, da uopšte nije bilo učesnika Apostola. **Biblijsko veroispovedanje nalazi se samo u Bibliji**, i samo to šta su Apostoli učili po zapovijesti vaskrsnuloga Spasitelja pod primanjem rukovodenja Svetoga Duha, **jeste apostolski i važi za Sabora Isusa Hrista do samoga kraja**. Jeste prevarljivo napisati sa naslovnom stranom „Nikakvo drugo Jevanđelje“, kada će zatim jedno tradicionalno prenošenje biti izloženo. Nikome ne koristi, pojma upotrebljenja „veran Bibliji“ kad zatim sledi jedno veroispovedanje, koje proizašlo u 4 veku u imperijskoj crkvi i s Biblijom nema ničega zajedničkog. Tako u Jov.17 govori Iskupitelj ne o jedinstvu mnogih

crkava, nego o Duhovnom jedinstvu vernika: „*Ja u njima i Ti u Meni: da budu sasvim u jedno.*“

I o tome, šta je apostol Pavle morao da piše po Zapovijesti Boga, trebali bi svi ozbiljno porazmisliti u svim hrišćanskim konfesijama:

Po blagodati Božjoj koja mi je dana ja kao premudri neimar postavuh temelj, a drugi zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida“ (1 Kor. 3:10).

„... Nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos: na kome sva građevina sastavljena raste zacrkvu svetu u Gospodu; Na kome ćete se i vi sazidati za stan Božij u Duhu“ (Efe 2:20-22).

„Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje; jedan Bog i otac sviju, koji je nad svima, i kroza sve i u svima nama“ (Efe 4:5-6).

„Ali ako i mi, ili andeo s neba javi vam jevanđelje drukčije nego što vam javismo, proklet da bude!“ (Gal 1:8).

Svim reformatorima je bilo jasno, da su oni odbacili rimskog papu kao zastupnika Hristova, a takođe su odbacili trgovinu oprštanje grehova, slavljenje Marije, i u opšte kult svetaca-, slika, i religen kult. Prema tome jeste pripadalo kod reformiranih crkvenih zgrada: udaljivanje statua, slika, i šta više orgulje. K sažaljenju, učenja u nastalim crkvama i slobodnih crkava, još uvek se u potpunosti ne slažu s naukom Apostola; tačno viđeno propovijeda svako vjersko zajedništvo svoje sopstveno jevanđelje.

Jer nam apostoli nisu ostavili ni tri, a ni sedam sakaramenta, koji spasavaju. A izvršili su missionsku zapovijest iz Mat. 28:19, oni su propovjedali jevanđelje pomirenja s Bogom i oproštenje grijehova, u saglasnosti Mar. 16:16 svi, koji su postali vernici, **pokrstili se u Ime Isusa Hrista**. To je novotestamentsko Zavjetno ime, s kojim nam se Bog otkrijo kao Otac u Sinu i Duhom Svetim. Spasenje Božije je samo u Njemu (Dje. 4:12). Trojičarska formula „va ime oca, va ime sina, i va ime Svetoga Duha“ ni jednom nije bila primenjena u Bibliji. Međunarodna crkvena istorija svjedoči o tome, gde je tačno kod prvih hrišćanskih stoljeća postali vernici bili kršteni u ime Isusa Hrista kroz zagnjuravanjem u vodu. Nesporazumevanje po Mat. 28:19 vraća se natrag k tome koncilu 381 g. posle P.H.

U Dje. 2, u danu osnivanja Crkve, bilo je propovijedano pokajanje i oproštenje grijehova: „*A Petar im reče: »pokajte se , i da se krstite svaki od*

vas i ime Isusa Hrista za oproštenje grijeha i primičete dar Svetoga Duha“ (S. 35) Tada prve tri hiljade postalih vernika pokrstili se (Dje. 2:37 -41). To je jedina važeća mustra skroz čitava Djela Apostolska: Filip je propovedao u Samariji, i od njih, koji su postali vjernici, rečeno: „.... **nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa**“ (gl. 8:14-17). Petar je propovedao jevanelje Isusa Hrista u kući rimskog oficira Kornelija i Sveti Duh je sišao na slušateljstvo. Zatim mi čitamo: „**I zapovjedi im da se krste u ime Isusa Hrista ...**“ (gl 10:43-48). Pavle je propovedao u Efusu onima, koji su pratili učenje Jovana Krstitelja: „**A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa**“ (gl.19:3-6). To važi u Crkvi Isusa Hrista do samoga kraja.

Stotine članaka, za i protiv bilo napisano o Martinu Luteru i na temi »Reformacija« u povezanosti jubilejuma - reformacije. Jedna titula zvuči tako: „500 godina razdvajanja - dovoljna“. Svuda dolaze bogosluženja pomirenja. Pri čemu uvijek riječ dolazi o „jedinstvu u množini“. No gde ostaje pomirenje s Bogom kroz Isusa Hrista Iskupitelja lično (2 Kor 5:14-21)? Kada se kćeri - crkava vraćaju u majčino krilo crkve Rima, oni stime svjedoče, gde duhovno k njoj pripadaju. A svi, koji su našli milost u Boga, vraćaju se Pracrki, i k učenju Apostola koja je izašla iz Jerusalima. Sada odlazi poslednji poziv, koji je upravljen k svim istinskim vernicima, bezobzira prema pripadništvu i opredelenju jedne religije, i oni će da je srede. „**Za to: »izidite između njih i odvojte se, govori Gospod, »i ne dohvatajte se do nečistote, i Ja će vas primiti: »I biću vam otac, i vi ćete biti Moji sinovi i kćeri, govori Gospod svedržitelj**“ (2 Kor 6:17-18)

I tako su raspodeljene velike grupe svetskog hrišćanstva:

Baptistička svetska federacija | - 37 mil.

Svetski savet Metodističke crkve | - 39 mil

Luteranska svetska federacija | - 72,3 mil

Svetsko zajedništvo reformirane crkve | -80 mil

Anglikanska crkva | -85mil

Svetsko-pentekostalni forum | -300 mil

Svega | -613,3 mil

U uporođenju:

Ortodoksne crkve | -300 mil

Rimsko - katoličarska crkva | -1,254 mil

Usmerimo jednoga pogleda na svo celokupno hrišćanstvo. Ko je iz preko 2 milijarden ljudi doživeo jedno stvarno obraćenje ka Hristu? Ko je doživeo rođenje iz Riječi i Duha, koju zahteva lično Gospod: „*Odgovori Isus i reče mu: »Zaista zaista ti kažem: »Ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega“* (Jov 3:3)? Ko je napravijo Spasilačkog doživljaja,

o kojem saopštava Prahrišćanstvo? Još važi, šta je bio napisao apostol Jovan: „*I ovo je svjedočanstvo: »Da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život vječni u sinu je Njegovom. Ko ima sina Božijega ima život; ko nema sina Božijega nema života«*“ (1 Jov 5:11-12). Ni jedna religija, a takođe ni hrišćanska, nikada nije donela jednom čoveku oproštenje grijeha i spasenja.

A takođe i 300 mil. Pentekostalaca i karizmatičara moraju pitanje da dopušte: Koliko od vas sviju, se pokajalo, molili za oproštenje grijehova i **krstili se biblijskim krštenjem u ime Gospoda Isusa Hrista?** Nije li mnogo više tako, što sve crkve i slobodne crkve propovijedaju svoje sopstveno jevangelje i grade svoje sopstveno carstvo - ne na Hrista, Stijenu Spasenija, nego na svojoj sopstvenoj veri ispovedanja? I to je su ozbiljne riječi, koje je Gospod kazao u Mat. 7:21-22: „*Ne će svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! Ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima. Mnogi će Meni reći u onaj dan: Gospode! Gospode! Nijesmo li u ime twoje prorokovali, i twojijem imenom davole izgonili, i Twojijem imenom čudesa mnoga tvorili?« I tada će im Jaz kazati: nikad vas nijesam znao; idite od Mene koji činite bezakonje.*

Rim - Svetska prestonica

Petka, 24 marta 2017 godine, papa Francisko primio je u Vatikanu E U – glave Država i vlade. Veliki povod zato je bilo praznovanje 60 godišnjice „Rimskih ugovora“. Rimski ugovori bili su podpisani u konzervatornoj palati Rima 25 marta 1957 godine s predstavnicima Federativne republike Nemačke, Belgije, Holandije, Luksemburga, Francuske i Italije. Oni su temelj za Evropsku Uniju. Već početkom prošle godine obećao je papa na jednoj koferenciji dnevne štampe, da sve uradi, što je potrebno, gde bi Evropska unija imala snage i takođe inspiracije, i tako nam dopusti unapred da idemo. Sada svih 27 strana podpisali su jednu zajedničku izjavu u toj istoj Sali, u kojoj su 1957 godine bili zaključeni Rimski dogovori.

Govori jedna stara poslovica: Svi putevi vode u Rim, samo jedan izvodi iz njega. Prorok Danilo je već video četiri svetska carstva (gl. 2:36-45; gl. 7:1-8): vavilonsko, medopersijsko, grčko, i poslednje rimske, koje bilo počelo 63 g. P.Hri.. I kada je Karl Veliki bio krunisan 800 godina od pape Lea 3. česarom u crkvi Petrone u Rimu, on je tada video sebe sledbenikom rimskog česara. Do 1806 godine bila je oblast vlade rimske - nemačkih česara s oficijalnim nazivanjem „Sveto Rimsko Carstvo.“

U internetu možemo sve da pratimo kako je Vatikan u svemu učestvovao, šta se događa preko čitavoga sveta. Pri čemu se uglavnom o tome radi o miru i bezopasnosti. Posredovanjem dogovora između Izraela i Palestinaca kroz jedno direktno posredovanje Vatikana, biće dostignut

taj cilj goreće tačke mira „Bliskog Istoka“. Ipak zatim dolazi u navršavanje gde je Pavle s proročkog predviđenja napisao uvezi toga: „*Jer kad reku: mir je, i nema se šta bojati, onda će iznenada napasti na njih pogibao ...*“ (1Solu 5:3).

Što pogada Izrailja, svi trebaju ozbiljno da prihvate, šta je Sam Bog kazao Avraamu: „*Blagosloviću one koji tebe izblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usprokljuju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji*“ (1 Moj 12:3). To takođe važi još danas, isto tako kao to obećanje: „*Gospod će naslijediti Judu, svoj dio, u zemlji svetoj, i opet će izabrati Jerusalim*“ (Zah 2:12). Judeja je uvijek pripadala centralnoj zemlji Izraelja, a Jerusalim je bio glavni grad od vremena Davida. Jerusalim je 780 puta pomenut u Bibliji. Prema Njegovoj namjeri Bog Gospd će najprije završiti Njegovo dijelo Spasenja s Crkvom iz Nacija, a zatim i spasenja Izraelja (Rim. 11, i dr.)

Biblijski vjernici trebaju pažnju da obrate na vremenske znakove i da ozbiljno prihvate riječi Gospodnje: „*A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se približije izbavljenje vaše*“ (Lu 21:28).

I kako je Pavle objavio čitavu volju Božiju (Dje. 20:27) i u njegovim pismima zapravo svaku biblijsku temu, svaku nauku pregledno izložio, tako je sada ponovo dogođeno. U naše vreme je bio čovjek Vilijam Branham od Boga poslat. On je stvarno na novo postavio na svijetnjaku osnovna učenja za Crkvu. Prvobitnu nauku o Božanstvu, o krštenju, i sve druge teme bile su izložene na osnovi učenja apostola.

Mi nemožemo da čekamo s korekturom do poslednjega suda: ondak je za uvek prekasno. Sud sad počinje u domu Božijem: „*Jer je vrijeme da se počne sud od kuće Božije; ako li se najprije od vas počne, kakav će biti posljedak onima što se protive Božijemu jevanđelju?*“ (1 Pet 4:17). Sada, kroz istinito propovijedanje u Crkvi Isusa Hrista, na čitavome svetu biće sve nadoknađeno i privедeno k završetku.

I sćim je poslednja Poruka njenoga cilja ispunila, vratiće se Gospod kao Ženik (Mt 25:1-10) i uzeti k Sebi Svoju Sabornu - Nevjestu (Jov 14:3). Tada mudre djevojke odlaze, kao Nevjesta Jagnjetova, na svadbenu večeru (Otkr. 19:7). Ja u to vjerujem, šta je bilo bratu Branhamu kazano od Gospoda, imenovano: da Poruka Otkrivene Riječi, koja je bila njemu poklonjena, ide u napred drugome dolasku Hrista. Sad sve prilazi k završetku, takođe istinito propovijedanje istinite Riječi. **Blago tome, ko**

može tako vjerovati Bogu kako je Njemu vjerovao Avraam! (1Moj 17:5; Rim 4:17)

Pavle je mogao napisati Timoteju u poslednjemu pismu: „*Ali Gospod bi samnom, i dade mi moć da se kroza me surši propovijedanje, i da čuju svi neznabozci; i izbavih se iz usta lavovijeh* (2 Tim 4:17). Ja se zahvaljujem mojojmu Gospodu za to, što je On sam pozvao mene, i podao meni upustva. I zaključno ja prinosim Njemu blagodarnost za tu privilegiju, što ja mogu do ovoga dana nositi čistu Riječ - Poruke po čitavome svijetu. Njemu da bude Časti u va Vijeka.

Mi smo iskreno povezani sa svima braćama i sestrama u Hristu Isusu po čitavome Svijetu i spominjemo jedni druge u našim molitvama. Da bi podao Bog Gospod osobitog blagoslova po čitavoj zemlji, svim braćama, koji djele samo čistu Riječ, čistu duhovnu hranu.

„*A onome koji vas može sačuvati bez grijeha i bez mane, i postaviti prave pred slavom Svojom u radosti, Jedinome premudrome Bogu i spasu našemu, kroz Isusa Hrista Gospoda našega, slava i veličanstvo, država i vlast prije sviju vijekova i sad i u sve vijekove. Amin*“ (Judina 24-25).

Mi svi čekamo, da se navrše 1 Sol. 4:13-18: „*Jer će Sam Gospod sa zapoviješću, s glasom arandelovijem, i s trubom Božijom sići s neba: i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije; A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s Njime bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo.*“

Da blagoslovi Gospod vas sve.

Po nalogu Božijega rada

Draga braćo i sestre u Gospodu!

U dubokoj zahvalnosti u svojem srcu ja gledam natrag na 47 godina, od kako sam ja bio upoznao brata Franka. Ja mogu da istinito kažem: *Sada znam da si čovjek Božji i da je Riječ Gospodnja u tvojim ustima istina!“* (1 Car. 17:24).

Ja sam mogao iz samoga početka prevedene propovedi brata Branhamu na Nemačkome jeziku iz usta brata Franka pročitati, Kružna Pisma i brišure, koje je on napisao s pretežnim važnim biblijskim temama.

Proročka Riječ za naše vreme bila je Biblijski postavljena, a takođe i svi događaji, koji su povezani za poslednje vreme. To je prilično doprinelo našemu duhovnom rastu.

Ja lično mogu posvjedočiti, kako je Duh Božij djelovao na skupovima. I kako nam je Božija Riječ bila svakog puta sveže otkrivena s prijestola Božijeg.

Po milosti Božije, ja sam smeо pratiti brata Franka kod nekoliko misionarskih putovanja, osobito u zemljama, koje govore Portugalski jezik.

SVugde je posijano orginalno sjeme - riječi Božije. Ista nauka, koju su primili Apostoli od našega Gospoda, bila propovjedana. Mi smo obraćeni k vjeri naših očeva prema obećanju iz Mal. 4: 5-6. Pripremljena hrana je podeljena prema Mat. 24:45-47.

Ja nikada i ništa drugo nisam čuo iz usta brata Franka, nego samo čistu Riječ Božiju. Postoje takvi, koji su ostali u moćnoj službi brata Branhamu i izvrću njegove teško shvaćene izreke k svojoj sopstvenoj pogibiji (2 Pet 3), imamo i takvih, koji hode s time, šta Bog radi u sadašnjem vremenu i sve postavljaju Biblijski.

Sada mi živimo pred neposrednom povratku Gospodnjem. Da želimo uložiti svu vrsnoću i nositi delo Božije, naročito nosača Njegove Reči, i molitve pred Boga. Pomislite o tome: najbolje još dolazi!

U ljubavi Hristovoj povezani,
Vaš brat Helmut Miskis

Uumnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno Izdavač: Ewald Frank, Misionar poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna

Narodna Misija Krefeld, poštanski žiro — Ured Essen, Br. 167606-439 BLZ 360 100 43, IBAN: DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC: PBNKDEFF ili slobodna narodna Misija Krefeld, sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320500 00, IBAN: DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33

Ewald Frank
P. O. Box 100 707
47707 Krefeld
Germany

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

Sva prava su rezervisana. Primerci ove brošure se ne mogu koristiti bez pismene dozvole. Pre prevodenja na druge jezike, autor treba da bude obavešten.